

всички злостраждещи народи, че тя особено съчувствува сега къмъ българския народъ, тъй жестоко пострадалъ, и че ние трѣба да бждемъ увѣрени въ добритѣ разположения, въ добрата воля на Италия. Отъ своя страна, правителството, ни каза, залѣга всѣчески за постигане едно дѣйствително подобрене въ участъта на вашия народъ, и то нѣма да прѣстане да дѣйствува въ тоя духъ, до като не се постигне това подобрене. — За всичко това ние изказахме жива благодарностъ на стария и мждъръ министъръ, като казахме още, че българскиятъ народъ смѣе да разчитва толкозъ по-много на Италия, че тя е страна *патила*, не, разумѣва се, като нашиятъ народъ подъ турското владичество, но *патила* всѣ до толкозъ, за да усѣща и цѣни, какво нѣщо е чуждо иго. Впрочемъ, прибавихъ да кажа, като страна сравнително съсѣдна, Италия е, при това, и въ състояние да знае по-добрѣ положението на нашия народъ, въ състояние да слуша по-отблизу страданията и охканията на мъчения нашъ народъ. — Министърътъ ни увѣри, че ние не сме били излѣгани въ надеждитѣ си и че Италия работи и ще работи въ наша полза, па прибави да каже, че и нашето живо слово и нашитѣ живи прѣдставления ще помогнатъ сжщо за тая цѣль. Съ тия думи той стана и се прости съ насъ по най-любезенъ начинъ, като прибави, че колегътъ му за външнитѣ работи може да ни каже и нѣщо повече.

IV.

Въ камарата и у Распони.

Часа кждѣ 4 сл. пл., г. Распони дойде та ни заведе въ камарата, дѣто ни дадоха мѣсто въ дипломатическата ложа, въ която впрочемъ не намѣрихме, освѣнъ единъ само господинъ. Тамъ стояхме около единъ часъ. Разис-